

[Per Hækkerup.]

derstregte, har vi ikke taget stilling til spørgsmålet om ungdomskommissionens forslag. Vi ser tværtimod i mit parti med velvilje på kommissionens arbejde, og vi vil gerne bidrage til, at der gøres et sagligt arbejde for at føre ungdomskommissionens tanker ud i livet. Vi ved, at ungdomskommissionen har fremlagt et meget omfattende materiale i sine forslag. Ikke mindre end 11 betænkninger er for øjeblikket stillet til disposition for dem, der interesserer sig for ungdommens problemer. Dem, der ikke interesserer sig for meget derfor, vil jeg anbefale, at de næste gang i hvert fald læser den lille pjece. Kommissionens arbejde er — det vil jeg gerne have lov til at understrege — i sin art og karakter enestående. Jeg tror ikke, at noget andet land — end ikke Sverige med sin ungdomsvårdskommission — har et så gennemarbejdet materiale vedrørende sit lands ungdom. Dette materiale er ikke bare blevet udarbejdet for at belyse ungdommens vilkår, men ungdomskommissionen har stort set i enighed mellem politiske og upolitiske repræsentanter konkluderet sit undersøgelsesarbejde i en række konkrete forslag, forslag, som — det tror jeg jeg har lov til at sige — ofte er af en virkelig og for ungdommen klædelig radikal karakter, så radikal, at ungdomskommissionen, som det sikkert vil være medlemmerne af det høje ting bekendt, var i stand til at rejse en debat for et par år siden, først og fremmest i reaktionære landbokredse, hvor diskussionen kom til at gå overordentlig stærkt. Jeg mindes endnu et af disse diskussionsmøder, som blev transmitteret af den danske radio, og hvor man hørte suset fra 30ernes glade LS. En kendt venstrepolitiker og repræsentant for venstres politiske ungdom var tilstede her og havde lejlighed til at kommentere mødets forløb bagefter. Han sagde, at der var tale om en helt nazistisk fremgangsmåde overfor ham og ungdomskommissionens formand Hal Koch. Så stærk var den politiske ophidselse, så stærk var den politiske modstand.

Der har været rejst kritik mod ungdomskommissionen, begyndende i visse landbokredse, ført videre af andre kredse. Denne kritik begyndte med at være en kritik mod de saglige forslag, ungdomskommissionen kom med på forskellige områder, men er efterhånden endt med at være en kritik mod ungdomskommissionens virksomhed i al almindelighed, og det bedrøver mig at kunne konstatere, at den højtærede arbejds-

og socialminister, under hvis arbejdsområde kommissionen sorterer, ikke har ment sig for god til at medvirke til kritikken af ungdomskommissionen.

Den 16. august 1951 — jeg beder om tilfaldelse til et par citater — offentliggjorde den konservative presse — jeg har et udklip fra „Berlingske Tidende“ — et interview med den højtærede minister, hvori han fortæller — og det må interessere alle unge — at en af hans første handlinger, da han tiltrådte, var at anmode ungdomskommissionens ledelse om at færdiggøre arbejdet så hurtigt som overhovedet muligt. Det var i og for sig ikke arbejdet's saglige indhold, der interesserede den højtærede minister, men det var at se at få afsluttet denne ungdomskommission, der kom med alle disse kedelige og ubehagelige forslag om ændringer i en retning, som ville gavne ungdommen. Ministeren fortæller senere hen i interviewet, at denne kommission havde siddet i seks år på det pågældende tidspunkt og havde kostet et så stort beløb, som, jeg tror, små 600 000 kr. Ministeren kommenterede dette til sidst med at sige:

„Men jeg skal erkende, at jeg er meget chokeret over de beløb, der er tale om!“

Jeg tror, ministeren stort set var ene om om at være chokeret. Jeg tror, man skal lede længe efter en kommission, der i saglig henseende har udført et så stort og omfattende arbejde, hvor der har været arbejdet med sådan energi og lyst. Man har måttet gå i gang med områder, som var fuldstændig uopdyrkede, hvor der praktisk talt ikke fandtes statistik, ikke fandtes undersøgelser, hvor man måtte begynde på bund. Ud af dette har man fået en virkelig omfattende redegørelse for, hvorledes ungdommen har det, hvorledes ungdommen lever, hvilke problemer ungdommen står overfor. Og så kommer den, der skulle være ungdommens minister på dette område, og siger: jeg er chokeret, det har kostet så mange bommelommer! Med denne fine salut indleder ministeren sin ministertid overfor ungdommen, og så var dette angreb endda sagligt overordentlig tyndbenet.

Ministeren fik et svar fra den kommissionsformand, som han ikke havde interesseret sig for at rådføre sig med inden angrebet, og dette saglige svar satte tingene på plads og viste, at kommissionen havde været overordentlig sparsommelig — jeg gentager overordentlig sparsommelig. Men det var ikke det eneste svar, ministeren fik. Ministeren fik nemlig også svar fra ungdommen selv. Det skete på et møde i Dansk Ungdoms Fællesråd,